

یعنی کفیت جعلیه تعالی من اهل الخیر و زید **و مضاف** **بزر**
 باش فاستفاده و ارم بزر اول یعنی و کن عا جوا و بعد از آن
 الفسق و الفسری ای سروا تم با استفقا باش ای بس روزم
 استفقا و زرع اول محزون هم که منت با اصر صلاح از عذای
 نار و یا بر فلاح در بیان **فصلت هده** میگوید
 که کنی خیری بلیست خویش کن خیر ابریک کنز و دستک ایله
 آیت الیاء فی خیری للوحد و الیاء فی بدست کاستفانه و هو
 مضاف الخویش یعنی لو جعل خیر جعله بیک خیر خود را
وقف هدر ویش کن خیر کی هدر ویشه وقف ای کت خیر
 مضاف الخو و و بذال فقره و المساکین **یک درم کلوا بکست**
خود هدر که و بر دست ای درم آه اشاره ای قوله و م
 و لفظ خود بفتح الحاء و القافیه یعنی درم الواحد الذی
 یعطونه للناس بیدم **بوزان کرمی** او صد دهنه بیک اولو
 بو و بی بو و صلح هم بی مضاف الی او و هو رایع الی ناعل
 و هدر یعنی بکون هو حسنا عما یعطونه بعد ما **فانه کریمینی**
خود کجی خرمای تر کور بر رسک کنز و بر فرمای تر **قرای مضاف**
 الی تر و هو هذا یعنی الوطی الخیر یعنی کو حسن است عمه

و کذا وقف مضاف الیه
 یعنی جعل خیرک و ما کذا
 وقفه

واحدة

واحدة رطبه **بتر از عدد تو صد متقال** در یکدرا او که صلح بو و متقال
 زره یعنی بکون افضل و احسن فی یعطونه بعد کن مانه متقال
بیت زور نعمت کنو به کجا نسبت که بعد از تو بیرون ز فرمای
 برینا کن امروز کجیمت که مزدا کلیدش نه بدست **تست**
مخندید مکن یا ارجوع و ارجوع اتمه که خشا ای رس یعنی
 کل ما احسنه و بصدقة لا تجعل بعو مالیه **کر زیا افتاد و از دست**
جوع اجلد کن کو اید کنیدن یعنی و لو وقت و سقطت
 من الرجل من یذخیر این **بلا مانده** که شخصی **مکن** بگو که بگره
 بر کسی ایدر لفظا این اشاره ای الرجوع و الیاء فی یذم للالفا
 و ما ذ مضایع من مانتم و الیاء فی شخصی للوحد یعنی هذا
 یشیب ما جعل شخصیت **باز میل خود را** **مکن** کنی
 یک لیکه میل اول قی ایدر یعنی **مکن** میل اوله ذلک القی قی
 لقی فی المصراع الاول مصدر و فی المصراع الثانی اسم مصدر فالقاء
 موجودة **بایسر کیمین** **مخندید** او غلنه احسان ای بجه
 بیدر یعنی اذا احسن الای شیئا للاین **میسر** **کر** **باید**
ایسر کراله لایقی اولو رای **بیسر** **مضایع** من میزند
 بالترکی لایقی اولو کذا فی الحلی یعنی هل یلیق لوانه من ابشله